

Bilag 6

til Betænkningen.

Forslag til Ændring af Forsorgslovens § 60, Nr. 3.

I § 60, Nr. 3, Linie 3, efter: »Hjem« udgaar Resten af Stykket og i Stedet indføjes: »eller i offentlige Sygehuse, der er bestemt for en Amtsraadskreds eller en Del af en saadan, i Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Jylland eller i lignende centrale Helbredelsesanstalter. Forsaaavidt særlige Forhold maatte bevirke, at en i en Kommune beliggende Anstalt eller Hjem, der ikke omfattes af foranstaaende Bestemmelse, paafører Kommunen Udgifter til Forsørgelse af Personer, der ikke iøvrigt er hjemmehørende i Kommunen, i et Omfang, der maa anses for uforholdsmæssigt stort, og som ikke opvejes af de Fordele, som Kommunen paa anden Maade har af, at vedkommende Anstalt er beliggende i Kommunen, kan Socialministeren efter Forhandling med de ledende kommunale Organisationer og Københavns Magistrat sidestille en saadan Anstalt eller Hjem med de i 1. Punktum omhandlede. Endvidere har Opholdskommunen Krav paa at erholde den en Opholdskommune paahvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune, naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold, fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom. En Forudsætning for, at Opholdskommunens Andel af Udgiften kan kræves refunderet i Henhold til foranstaaende, er det dog, at paagældende ikke samtidig har bevaret et Hovedhjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune; saadant Hovedhjemsted kan for en Ægtemands Vedkommende efter Omstændighederne ogsaa erhverves ved Familiens Flytning til hans faktiske Opholdskommune i Tiden mellem Indkaldelsen til Militærtjenesten, Indlæggelsen i Sindssygehospitalet o. s. v. og Ydelsen af offentlig Hjælp.«

Bemærkninger.

Ifølge Forsorgslovens § 60, Nr. 3, har Opholdskommunen Krav paa at erholde Opholdskommunens Andel af offentlig Hjælp refunderet fra en tidligere Opholdskommune, »naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indkaldelse til Militærtjeneste, Indlæggelse i Sindssygehospital, Aandssvageanstalt, Epileptikerhjem, Tuberkulosesanatorium eller andre lignende Anstalter eller Hjem, eller skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold, fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom, alt medmindre paagældende samtidig har bevaret et Hovedhjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune.«

Under Fattigloven af 9. April 1891 var det Hovedreglen, at den retlige Opholdskommune var den Kommune, hvor Trangen til Hjælp behørigt konstateredes at være opstaaet. Fra denne Regel gjordes i Praksis, jfr. Skrivelse Nr. 238 af 20. Oktober 1898, en Undtagelse i visse Tilfælde ud fra den Grundsætning, at det ikke skulde gaa ud over den Kommune, hvor *Sindssyge-, Abnorm- eller lignende Anstalter, derunder Tuberkulosesanatorier* m. fl. tilfældigt var beliggende, naar der opstod Trang til offentlig Hjælp under en Patients Ophold paa en af disse Anstalter. Hvis altsaa en Patient for privat (herunder en Sygekasses) Regning indlagdes paa en saadan Anstalt, men under Kurens Forløb maatte gaa over til at ligge for offentlig Regning, skulde den Kommune, der vilde have været Opholdskommune, hvis Indlæggelsen straks var sket for offentlig Regning, overtage en